

Publicerad 2011-03-29 10:13 av Indigo9

Men,

Om man alltid faller-

Man kan se upp i himlen, men himlen finns inte;
det är bara dina ögon för mig.
Din hud och lungor och mungipa
du omsluter mig hela tiden
men jag får inte stanna här.

Att du spontant alltid alltid-

Du är inte vaken när du älskar mig som mest
när din kropp väljer mig
när du bara instinktivt vet att du
behöver mig
här.

Du har ätit ett hål-

Men jag blöder inte och jag kan inte inte blöda.
Du får inte veta någonsin
hur mycket
och hur viktigt
det är för mig.

Det regnar alltid,

och gud vet, eller någon vet
jag kan inte ens se fram
men du måste amputeras från
mitt liv
mitt underliv
under mitt liv-
Underifrån.

Fånga mig inte när jag faller
så jag kan få se himlen igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Indigo9 med Poeter.se id #23193 innehar upphovsrätten